

Ekj hab em Harn dän Grunt jefungen

1. Ekj hab em Harn dän Grunt jefungen,
Dee mien Anka eewich helt;
Woo aundasch aus en Jesu Wunden
Doa wia hee aul von Aunfanks Welt.

Kua: De Har es Grunt, dee eewich steit,
Wan Ieed un Himmel unja jeit.
De Har es Grunt dee eewich steit,
Wan Ieed un Himmel unja jeit.

2. Daut es ons Gott sien eewjet Metleet,
Waut aul ons Denkjen nich vesteit.
Hee rad met siene stoakje Oarms,
Dän schwaken Sinda, jeft hee Freid.

3. Wie sullen nich veloaren gonen,
Gott well ons halpen emma han.
Hee schekjt sien Sän opp dise Ieed,
Om ons too raden, daut's sien Plon.

4. Bie disen Grunt well ekj nu bliewen,
Soolang aus ekj opp Ieed noch won.
Un dee Jedanken, aul mien Doonen,
Es bloos fa am, daut es mien Plon.

Wied: J.A. Rothe, 1758
Musikj: von de Silverwinds Hutter Kolonie
Plautdietsch: John C. Klassen, 2008
 Omjeschräwen
 Em Auljemeenen Jebruck